

MILCZAWAĆ (1) *vb impf*

3 pl m pers praet milczãwali.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Iter. od „milczeć” ‘słuchać w milczeniu’ [na co]: Ktorzy mie słycháli [...] [pilnością pátrząc milczawáli ná rádę moię [tacebant ad concilium meum; milczeli ná rádę moię Wu]Bib] Leop Iob 29/21.

Formacje współrdzenne cf MILCZEĆ.

TG